

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társszerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társszerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 ft, félre 3 ft 50 kr., negyedévre 1 ft 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. helyeg-díj fizetendő. Nyilttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapesténé Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hírdetési irodájában.

Brassó, 1890. márc. 20.

Nagy fontosságu vállalat létesítése előtt állunk, mert hisszük, hogy az oly sok szempontból kívánatos s Brassó város és vidékére, de egyuttal a szomszéd Háromszék megyére s magára az állam közgazdasági érdekeire nézve is oly fölötté fontos szárnyvonal kiépítése Zernesttől — Kézdi-Vásárhelyig nemsokára azon stadiumba lép, hogy a munkálatok a jelen tavasz folyamán megkezdnek s talán már őszre a zernesti és sepsi-szentgyörgyi vonal a forgalomnak átadható lesz.

Számtalanszor volt hangoztatva s nekünk is az a meggyőződésünk, hogy a magyar s különösen az erdélyi részeket oly mélyen érintő gazdasági crisist csak is iparunk fejlesztése képes ellensúlyozni. Erdély ipar tekintetében a legújabb időkig nagyon alárendelt szerepet játszott, holott ha van valahol anyag és erő e célra, úgy itt bizonyára volt és van s ez áll kiválóan Erdély délkeleti részére: Brassó- és Háromszék megyére.

Tagadhatlan, hogy az erdélyi részeknek — s így Brassó városának — is volt ipara, mely azonban csak egy-két városra és községre szorítkozott s nagyobb tért magának soha sem volt képes hódítani.

Nehéz lenne mindazon okokat itt felsorolni, melyek hozzájárultak ahhoz, hogy ipar tekintetében a legújabb időkig nem lehetett haladást észlelni; mindenesetre azonban a fő és első tekintetre is szembevetendő oka ezen abnormis állapotnak közlekedési eszközeink hiányos voltában rejlik. Olcsó, gyors és biztos közlekedési eszközök nélkül nem csak a nyers anyag, de a már feldolgozott ipari cikkek sem adhatók át előnnyel a kereskedelemnek. E szempontból volt kívánatos a zernest-brassói vonal kiépítése, mely vasutnak kiválóan Brassó városára nézve felette nagy előnyei tagadhatatlanok. Maga a város ezen előnyöket be is látta s töle telhetőleg elkövetett mindent, hogy a vállalat létesüljön. Brassó város törzsvagyonát s fő jövedelemforrását kiterjedt erdőségei képezik, s hogy ezen vagyon kezelése eddig is helyesen vezetett, azt senki kétségbe vonni

nem fogja, s hogy ennek dacára az évente vágás alá kerülő több ezer hold terület anyaga, gából a kívánt haszon nem volt producálható, annak oka a nehéz közlekedési viszonyokban rejlik. A zernest-brassói vasut kiépítése e bajt el fogja oszlatni s elő fogja segíteni más e szakba vágó iparvállalatok létesítését. Igen fontos szerepe lesz e vasutnak közgazdasági szempontból is, mert köztudomásu dolog, hogy e vidék népessége minő szegény, s mert a csekély földbirtok a megélhetésre nem elégséges, mai nap is az erdélyi részekből hányan és hányan mennek ki Romániába kereset és foglalkozás hiányában. Mindez meg lenne szüntetve, mert e vasuti vonal kiépítése, mint már fentebb mondtuk, nemcsak a meglevő gyártelepek belterjesebb tüzését, de újabb vállalatok létesítését is maga után fogja vonni s silyformán a nép hozzászokik a gyári munkához, ez által intelligensebbé, de egyuttal vagyanossá is lesz s az idegen elemek is ily módon kiszoríthatnak.

A közelmúlt napokban megnyitott cellulose-gyár, a szesz- és a papirgyár, valamint a volkányi barnaszén terjedése csak ezen vasut kiépítése által nyerhetnek nagyobb lendületet, s csak ily módon tehetők más hasonló vállalatokkal szemben versenyképesekké. De a mily nagyfontosságu lesz a zernest-brassói vonal, épen olyan s mondhatnók talán még nagyobb jelentőséggel bíró lesz a Brassó-Háromszéki vasut létesítése. Ugy Háromszék megyére, mint Brassó városára nézve fontos ennek kiépítése és halasztása csak kárral jár. Ez a vasuti vonal lesz hivatala Háromszék megyét a világhoz való megközelítésnek megnyitni, s mi, kik tudjuk, hogy minő és mennyi értékesítésre váró anyag van e megyében felhalmozva, s mert nézetünk szerint ennek értékesítése csak egy a megyén átvonuló vasuti vonaltól várható, a közérdeket hisszük szolgáltni, ha lapunk hasábjain ezen vasut minél előbbi létesítése érdekében felszólalunk.

Ezen vasut lesz idővel hivatala Brassót a keleti és nyugati forgalom gócpontjává tenni s brassó kereskedelmét arra a színvonalra emelni, melyre ez sok százados multjánál fogva különben is hivatala van. Ezen vasuti vonal

fogja lehetővé tenni Háromszék megye faanyagának értékesítését, s gazdasági viszonyai is e megyének csak ez uton fognak ismét előtérbe lépni. Hiszen, hogy egyebet ne emlitsünk, az ipar és kereskedelmi növények termelése mind ez ideig e már különben minden tekintetben kedvező viszonyok között is, épen csak az értékesítés közül fenforgó nehézségek miatt nem volt lehetséges, s ipar tekintetében való elmaradottságának fő oka szintén elszigeteltsége.

Ezen vasut létesítése folytán alapos a remény, hogy a háromszéki gazdák szövetkezete is a czukor-répa termelést az úgy érdemére való tekintettel és annak fontosságához képest fogja felkarolni s a botfalvi czukorgyárt, miután ily módon a szállítási költség lesz, el fogja láthatni a szükséges nyers anyag jelentékeny részével. Egy jövedelmi forrással több lesz ott és a gyár virágzása és léte biztosítva lesz itt. E tekintetben érdekeink teljesen kölcsönösek s így közös óhajunk, hogy Erdély kisalföldjét minél hamarabb vonatok robogása tegye változatossá.

M. O.

Belföld.

Lapunk utolsó számában közölt távirati tudósításaink röviden jelezték az új miniszterium beköszöntését a képviselő- és főrendi házban. Megemlékeztünk ugyanakkor arról is, hogy gr. Bethlen András földmívelési miniszter f. hó 17-én foglalta el miniszteriumának vezetését.

Ez alkalommal Fehér Miklós államtitkár üdvözlő beszédére a miniszter körülbelül a következőket mondotta:

„Tisztelt barátom, uraim! Köszönöm a szíves fogadtatást önök részéről. Én teljes mérvben érzem a felelősség súlyát az elvállalt terhes feladattal szemben s habár eddigi működésem alatt is közgazdasági érdekeink minden ágát igyekeztem szolgáltni, mindazonáltal e földmívelési tárca egyik legfontosabb része, a vízi ügyek teljesen kívül estek működési körömről; hiszem azonban, hogy az önök támogatásával s elődöm által megkezdett irányban, beható tanulmány után sikerülni fog ezen ügyeket, valamint más e tárca keretébe vágó és igen fontos kérdéseknek kedvező megoldást adni.”

A miniszter ezek után így folytatta beszédét: „Ezen tárczát oly erős, hivatott kézből veszem át,

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Visszaemlékezések.*)

Írta: Prielle Cornélia.

1847-et írták a naptárban.

Én akkor a debreczeni társaság tagja voltam, mely ugyanez év október elején indult Nagy-Becskerekre, hogy hirdesse a magyar szót, melynek akkor még ott nagyon kicsiny kelendőse volt, és ez alkalommal történt először, hogy a „szinjátársaság”-ot biztosított téli idényre hívták meg.

Mit jelentett azon időben Debreczentől Nagy-Becskerekig utazni — erről ma már fogalma sem lehet az új művészi nemzedéknek. Nekünk régieknek ez nem tette próbára türelmünket, míg a mai kollégák inkább edzve vannak a mindennapi, sőt néha naponta kétszeri játékokra is. Mindenki önkénytelenül alkalmazkodik a körülményekhez és kora igényeihez.

Ez alkalommal mellőzöm utunk érdekes első részét, mialatt tengelyen gázoltuk át Bihar és Arad

megyék sáros országutját és inkább vízi utunk leírására szorítkozom, mely emlékezéseim között olyan fényes helyet foglal el.

Temesvártól a Béga csatornán buza szállító hajóval vontattuk magunkat.

Ifjak voltunk, szépek és boldogak, telve reménnyel, s már is dicsőséggel koszorúzva, s bizony nem hederítettünk a gunyolódó rácz hajósokra, kik nem a legudvariasabb módon vetették szemünkre, hogy inkább szállítanak száz meg száz mázsa búzát, mint ezt a sereg komédiást.

Vigan, dalolva, mulatozva, egymást igazán szeretve, a nyomorúságnak szeme közé kaczagva — a mint erre csak ily bohémek képesek, — siklottunk végig a Béga ezüstös tükörén. Ezüstösnek mondom, mert, ha egy higgadtabb tanuja annak az utazásnak megcáfálná és azt állítaná, hogy zavaros volt biz az — mint a csatorna-vizek rendszeren, visszautasítanám; — bizony az lehet másnak, de tölem ne kívánja senki, hogy emlékezetem táblájáról letörüljem az ezüst színeket. Oh, ez az öreg Béga! Ez az én szerelmem bölcsője! . . . Itt, a nagy építő mester legdicsőbb templomában, a suttogó hullámok felett, s a csillagok millióival diszitett boltozat alatt, esküdtünk egymásnak örök hűséget férjemmel, s a mit a sziv

mélyén már régen azelőtt rejtegetve tartottunk, ajkaink itt vallották be először. Suttogásunkat elkapdosta a szellő; a fecsegő habok közbeszóltak beszédünkbe, de mi csak azt hallottuk, csak azt értettük meg, hogy mennyire drágák vagyunk mi egymásnak.

Nagy-Becskereken, a magyar művészet lelkesült pártolói között, a vig, fényes és zajos napok rám nézve nagyon csöndesen multak el, mert nem vettem részt semmiben. Szívem és kezem le volt kötve, s hogy is vehettem volna részt táncmultságokban, vidám társaságokban, mikor jegyesem féltékenysége sokszor még a szinpadi arcport is letöröltette velem? Előre gondosan átfürkészte a nekem osztott szerepeket, s a hol ölelés vagy csók volt utasításba adva, azt a helyet kitörölte, kivakarta, kipusztította, hogy nyoma se maradjon. Kivéve természetesen, a hol ez instrukciókat ő vele voltam megjátszandó. Olyat akkor még bele is írt a szerepembe!

Jutalomjátékomon virágos és koszorúzópor fogadott. S ki hinné? akadt még egy magyar poéta is, ki magyar verset írt hozzám. Persze ez nem feltűnő dolog manapság, mikor Nagy-Becskereknek állandó poétája van, a jubilált Lúka Gusztó — de akkor!

*) Ezen tárczát „A hét” című nagy gonddal és kiváló ízléssel szerkesztett társadalmi, irodalmi és művészeti közlöny utolsó (11-dik) számából vettük át. A szerk.

hogy legmegfelelőbb programként azt mondhatom, hogy igyekezni fogok elődöm nyomdokán haladni." Ezután áttért az ország gazdasági viszonyainak változására s a módokra, melyek által a nem épen kedvező viszonyok orvoslását lehetségesnek látja; említést tett az 1892-ik évben lejárató vámszerződések megújítására célzó előkészületekről s miután hangsúlyozta a fölötti örömét, hogy ezen állásában alkalom nyílik arra, hogy a haza erdélyi részeit sok tekintetben kedvezőtlen gazdasági viszonyainak fejlesztésén is fáradozhasson, megköszönve az üdvözlést, kérte a hivatalnokikar támogatását s szívesen üdvözlővén a jelenvoltakat, kiket magának az államtitkár által egyenkint bemutatott, több ideig élénk társalgást folytatott a tisztviselőkkel.

Külföld.

A munkáskérdés tárgyalására összehívott berlini konferenzia alig fogja tanácskozásait azzal a nyugalommal folytathatni, mely ilyen fontos munkához szükséges; mert egész Berlint izgalomban tartja Bismarck herczeg mindennap várható visszalépése, mely a „Kölnische Zeitung“ legújabb hírei szerint már meg is történt. E hírek szerint Bismarck hg. Herbert fiával együtt leköszönt, sőt a császár már a lemondást a kancellárra nézve el is fogadta, Bismarck Herbert grófra nézve azonban nem.

Bismarck utódjairól Puttkamer, Miquel, Bennigsen, Bettcher és Capri vi vannak kombinációba véve. Ez a névsor a legjobban igazolja azt, hogy a német birodalom belső viszonyaiban rejlő nehézségekre való tekintettel nem akartunk eddig hinni abban a lehetőségben, hogy a fiatal császár ösz kancellárjától megválhassék. Puttkamer kancellársága ez államférfi multjánál fogva csak ziláltabbá tehetné a helyzetet; Miquel és Bennigsen talán lehetségesek lettek volna addig, míg a national-liberalis párt hitele ép volt, ma másképp állnak a dolgok; Bettcher vagy Capri vi nem lehetnének egyebek, mint a császár egyszerű segédjei. Noha magában valószínűtlen, hogy egy nagy nemzetre nézve bármi nagy ember pótolhatatlan legyen, a német birodalom helyzete a mostani parlamentáris viszonyok és a munkáskérdés izgalmas actualitása mellett mégis olyan, hogy Bismarckot pótolhatatlannak tünteti fel. Az európai békére nézve is súlyos csapás lesz, ha az egyetlen nagy politikai tekintély eltűnik, kihez a béke reményei még a legkomolyabb válságok között is fűződtek. A fiatal császárnak nagyon kell biznia erejében és szerencséjében, hogy a német politika hajóját épen oly izgalmas, bizonytalan időkben teszi ki ilyen komoly erőpróbának.

Nagy-szebeni krónika.

(Színészet. — Műkedvelő társulati közgyűlés.)

(D-o-r). E hó 15-én, a mikor mások nemzeti ünnepet ülték, mi ezuttal viszonyaink tekintetbe vétele folytán csak szívünkben ünnepeltük e nagy napot, tényleg azonban megjártuk a pogány mennyországot és az alvilágot.

„Orpheus az alvilágban“ elég csábító volt, hogy ezt a nehézségek híján való utazást megtegyük. Nincs ma olyan operette, a mely több művészi értékkel bírna, mint ez. Soha sem feledik el, újra meg újra

feljutják Offenbach e becses művét, a mely tele van elmésséggel, pattogó élczekkel, neveltető paródiával, gunyos satírával és mindenek fölött igazi dalamos, maradandó értékű zenével. Ismeretes meséje csak úgy sziporkázik a sok bohóságtól, csinytól, apró kijátszástól, elmés pajzánkodástól.

Az előadás nem volt ugyan kifogástalan, a szerep-nemtudás, a zenekiséret gyarlósága fel-felütötte fejét, de egészben véve láthatólag kellemesen mulattató estét szerzett a feltűnőleg nagy számú közönségnek.

A szereplők közül ki kell emelnünk Torday k. a-t egyrészt tetszetős énekeért, másrészt könnyedsége- és pajzán fürgeségeért; Mezeyt, a kinél alig lehet jobban személyesíteni Jupitert, a csélesap papucshóst; Viharyt, a ki valóságos művészettel repraesentálta Styx Jankót, a Lethe vizétől — vulgo pálinkától — bárgyuvá vált pokolbeli inast. Bácskay k. a. sok routinnal játszott, de szerepében nem volt egészen biztos. Cserváry k. a. jellemzetes Diánájának sokat ártott azzal, hogy teljességgel nem bír leszokni hangja rezegtetéséről. A többiek is többé-kevésbé megállották helyüket, csak Horváth (Orpheus) volt tulságosan érzéketlen.

Mondanunk sem kell, hogy az istennők costumeje igen csinos volt és alaposan megfelelt a mythikus alakok szűkös ruházatának.

Szintily sikerült, miuden izében kellemes estét szerzett e hó 16-án Lukácsy Sándor három felvonásos népszínműve, „A veres haju.“ Ismét bemutató, a mennyiben ez volt az első népszínmű. És örömkre szolgál kijelenteni, hogy fényes volt a siker. Egyrészt maga a darab nem tartozik az újabb időben nagyon elharapódzott férezművek közé; a nép életét s nem pusztán külsejét állítja elénk, eselekvénye drámai szövődéssel bír; dalaí olyan szépek, hogy már egészen átmentek mindanyunk birtokába, másrészt pedig a szereplők nemes versenyre keltek hogy mentül jobbat, mentül szebbet produkáljanak.

Mindannyian dícséretet érdemelnek s ha a jóban is van fokozat, méltán emelhetjük ki Kantay k. a-t, a ki Sárít személyesítette oly művészettel, hogy a közönség ugyszólván folyton tapsolt érte, Bácskay k. a-t, a ki Szilaj Katát — eltekintve, hogy néha meg-meg botlott a nyelve — kitűnőleg, páratlan közvetlenséggel ábrázolta, második felvonásbeli soló énekét meg kellett ismételnie, a 3-ik felvonásbeli meg szintén tapsot aratott; Mezeyt, Benedeket, Csókánét, a kik szerepüket igazi műértelemmel, odaadással s ki nem fogyó hatással töltötték be. Csak az volt kár, hogy a zenekar ittott ismét nem kíséretet, hanem solót játszott.

*

Műkedvelő társulatunk ugyanaz nap tartotta évi rendes közgyűlését. Elnök jelen nem lévén, Tittel színigazgató nyitotta meg az ülést. Utána Czampa titkár olvasta fel a társulat évi működéséről szóló, mely szakavatottsággal, választékos előadással irt jelentését, a melyet a közgyűlés dr. Boros indítványára egész terjedelmében jegyzőkönyvre vétetett.

E jelentésből megtudtuk, hogy a választmány összesen 18 ülést tartott, a könyvtár 317 darab és 188 szerepből áll. A szertárban 88 öltözkéddarab van. Az év folyamán egy szavaló-estély, két színelőadás volt egészben véve szép anyagi és erkölcsi si-

kerrel. A tagok száma jelenleg 73. Szomoruan, ki-merítő részletességgel mutat reá a jelentés a tagok részvétlenségére, teljesen megcsappant érdeklődésére s lelkesen buzdit a melegebb pártfogásra, a buzgó működésre, mint a melynek híján társulatunk könnyen végső veszedelembé jut.

A pénztári számadásból kitűnt, hogy az egyesület vagyona volt az 1888. év végén 242 frt 69 kr, a mult évi összes bevétel 843 frt 45 kr, kiadás 627 frt 96 kr, összes vagyon a jövő évre 246 frt 23 kr, a melyből 243 frt 80 kr takarékpénztárban van elhelyezve. Jótékony czélokra a társulat a mult évben mintegy 130 frtot fordított.

A közgyűlés dr. Boros G. elnökle mellett Czampa G., Hosszu Gy., dr. Székely J., Vásárhelyi J. tagokból bizottságot küldött ki az alapszabályok módosítására, mint a melyek teljességgel meg nem felelők viszonyainknak.

Az új választás eredménye a következő: elnök dr. Boros, színigazgató Posgay S., zeneigazgató Domanyáncz P., titkár Czampa G., pénztárnok Groisz J., könyvtárnok Vámszer J., szertárnok Győry J., — választmány: Gedeon J., Hosszu Gy., Mánthó M. dr. Székely J., Székely Károly, Tittel Zs., Vásárhelyi J.

Melegen óhajtjuk, hogy a társulatra új idők derüljenek, legyen ez új társulati év a virágzás kora, a mely hervadhatatlan lombokat fűzzön a társulat eddigi működéséhez. Ugy legyen!

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Fillérestély. — Felolvasás. — Gyár-leégés. — Földmunkálat.)

Folyó hó 15-én tartatott meg a dícső-szentmártoni állami polg. iskola tanárai és elemi iskolák tanítói által a szegény iskolás gyermekek alapja javára rendezett zene-, szavalat- és fölolvassal egybekötött fillérestély, közepes számú közönség részvétele mellett. A magát „arisztokrácia“-nak nevezni szerető elem zöme pedig ezuttal távolmaradása által tündökölt. — Az estélyen megjelentek azonban igen jókedvvel mulattak.

Cseresznyés Ödön, ev. ref. pap, márczius 15-ét szépen, és az irodalom színvonalán álló, méltató beszéde, Izay Anna, áll. elemi isk. tanítónő cimbalmon praecise előadott magyar népdalaí, valamint Gyöngyössy István, polg. isk. igazgató érzelmeteljes szavalata általános tetszésben részesültek. Ezeknek végeztével kezdetét vette a tánc, mely a szokott animoval a késő éjjeli órákig tartott.

A jótékony czéi érdekében felülfizetni szivesek voltak: Pekry Sándor 1 frt 50 kr, Kerekes Béla 2 frt, Kovács Elek, Calatin Simon, Mikes Gyula, Boér Gábor, dr. Hirsch József, Gáspár György, Pekry Gábor, Herczeg Zsigmond, Szatmáry Gyula, Miske Elek 50—50 krt, Cseresznyés Ödön, Lengyel Izidor 1—1 frt, Albert Lajos, ifj. Boér Gábor 10—10 krt, Végh Albert 20 krt. Fogadják a szives felülfizetők a szegény iskolás gyermekek nevében a rendezőség köszönetét. A tiszta jövedelem 12 frt 54 kr.

*

A dícső-szentmártoni iparos körben f. hó 16-án délután 5 órakor számos iparos és hölgy közönség jelenlétében igen sikerült fölolvassat, illetőleg szabad előadást tartott Gyöngyössy István, polg. isk. igazgató.

A költemény utolsó két sora így hangzott:

„Mig kosztort tesz földre e hon, édes hazád!

Élj boldogul, — vidd el hálánk, — Isten hozzád!“

Es én boldog is voltam, szívem viszonzó hálával teljes az édes haza iránt, s Isten nem hagyott el.

Feleky, az igazgatónk, sietett ott hagyni Beeskereket, hogy társulatával idejében érkezhessék a kolozsvári országgyűlés megnyitására. Nyakra-főre lejátsztuk a bérletet. A pártfogók ezért nehezteltek is, de hát hiába! sietnünk kellett, mert akkor lassan értünk messzire, s az őszi vándorlásnál is több küzdelemmel jutottunk Kolozsvárra.

Utközben három helyen is megálltunk játszani. Temesvárott egy színházban működünk a németekkel. Mi délután tartottunk előadást, ők este, mindkettőnknek megvolt a maga közönsége. Igaz, hogy ez a közösügyes állapot sok galibát, s a nyelvnek bábeli zürzavara nem egy tévedést s mulatságos helyzetet idézett elő, de hát egy volt az Istenünk: művészet, s mi annak papjai. A papok pedig mindig jól megférnek egymással, ha más nyelven prédikálnak is.

Aradon már a helybeli magyar szintársulat vendégei voltunk, s ott értek minket a márcziusi nagy napok. Lázás érzelmeink nem ismertek határt a nyilatkozásokban. Jól emlékszem, „Egy nő ki az abla-

kon kiugrik“ című vigjátékot adtuk, és Felekyné (most Foltényiné), mint Törő Bálint uram felesége csak úgy repült a nemzeti szalagtól. Én a létrán mászkáló báróné szerepét olyan nemzeti színű atlasz ruhában játsztam, melyhez hasonló öltözeti hibát azóta soha sem mertem volna elkövetni. Olyan voltam mint egy két lábon járó, beszélő zászló. De hát Istenem akkor! Akkor a szív annyira ujjongott, hogy kiáltott a ruha is.

Megállottunk még Nagy-Váradon is hat előadás és végre elértünk Kolozsvárra, a magyar színművészet bölcsőjébe, szóval: haza!

Azok, a kik akkor velem voltak, hova lettek? Elszéledtek! Legnagyobb részük elszereződött ahhoz a nagy-nagy társasághoz, melynek korlátlan rendezője és igazgatója a jó Isten, ki a legnagyobbak és a legkisebbnek kiosztja szerepét. . . . Sok idő mult el azóta, de én elmondhatom őszintén, hogy bár féléredő hajfürtökkel, de csak olyan gyermeki hálás szívvel borulok az édes anya keblére ma is, mint akkor.

Es most fordítsuk meg a 48-at, mikor először voltam Nagy-Beeskereken, 84-re, mikor szerelmem bölcsőjét másodszor kerestem föl.

Most már vasuton megyek! Repülök! Gyönyörű

tavaszi, ragyogó idő. A pacsirták énekelnek. A vasut töltésének mindkét oldalán mintha piros vonalat húztak volna viruló pipacsvirágokból a zöld fűben. — Zöldben a piros . . . hol van a fehér szín? Emlékeim átvonulnak előttem; gondolkozom . . . Fehér lepelben porlik az én akkori jegyesem!

Könyes szemeim elé tűnik a távoli torony, — igen, az ott Nagy-Beeskerek!

Vajjon fölismerek-e abból az időből valakit? Vagy van-e, a ki reám a régiek közül visszaemlékezik?

Harminczhat év! Egy emberöltő!

Almadozásomból a gőzparipa hoszura nyujtott füttye vert föl. Megcsendül a harang — kiszállok.

Minő látvány! Nagy néptenger. A város előkelőségei: alispán, elnök, bíró, kapitány — még papok is voltak, élükön veres övvel egy apát-plebános — mivelhogy ezek mai napság a színpártoló bizottságnak szintén érdemes tagjai közé tartoznak. Ünnepnap lévén, a nép is kivonult teljes díszben, persze bámulni. Éljenzés, szónoklat. Férfi hangok viharja és gyermekek kacaja; bevonulás és elhelyezkedés. Azután főispáni látogatás és reá nagy lakoma. Mert ott a délvidéki határszélen még mindig szívvel-lélekkel összetartva kell küzdeniök a nyelvért, a magyar

Előadó azon eszközöket igyekezett bemutatni, melyek által az iparos osztály a társadalom nagyobb mérvű közbecsülését vívhatja ki, hangsúlyozván beszédében különösen az önművelődés nagy horderejét. A lelkesedéstől áthatott fölolvast, illetőleg előadást hangosan megélték, Zing József, ipartársulati elnök pedig meleg szavakban mondott köszönetet fölolvast, melynek végeztével keblü ügyek elintézése végett gyűlés tartatott.

*

Bonyhán, f. hó 16-án éjjel gróf Bethlen Árpád szeszgyára még eddig ismeretlen okból meggyült s teljesen leégett. A kár megközelíti a 30—40 ezer forintot.

*

A kellemes tavaszi napok beálltával a D.-szentmártonban ujonnan épült impozáns vármegyeház körüli földmunkálatok megkezdődtek s kétszerezett szorgalommal folytattnak. Egyszermind serényen munkálnak az ujonnan alapozott sétátér beporondozásán, s a mi Dicső-Szentmártonban eddig ritka számba ment, a fűteza sara is összegyűjtetett és még el is hordatott. Ezen intézkedések és azoknak gyors foganatba vétele mindenesetre Mikes Gyula, kir. mérnök ismert ügybuzgalmának és kiváló rendszeretetének tulajdoníthatók.

NAPI HIREK.

A király Ő Felsége vasárnap este 9 órakor utazott el az osztrák-magyar államvasut külön udvari vonatán a fővárosból Bécsbe. A pályaudvaron gróf Szapáry miniszterelnök, Ráth főpolgármester és Török főkapitány fogadták Ő Felségét, ki a vonat elindulásáig élénken beszélgetett velök.

Uj ezredek. A király elnöklése alatt legutóbb fontos katonai konferenciák tartottak, melyeken a gyalogság és a vadász csapatok újjászervezése fölött tanácskoztak. A 102. gyalogezred negyedik zászlóaljából hír szerint harminczkét új gyalogezredet fognak alakítani. A konferenciákon szóba került a gyalogsági egyenruha-kérdés is meghatározta, hogy jövőre egy színe legyen minden ezred hajtókájának s az ezred száma a vállon legyen kitüntetve. Az újjászervezés a vadász-csapatokat annyiban érinti, a mennyiben a tiroli vadász-ezredet néhány zászlóaljjal megerősíteni akarják.

Halál a lovaglő-iskolában. A mint értesülünk, f. hó 18-án a 2-ik huszárezred helyben lévő lovardájában egy 2-ik gyalogezredbeli tiszthelyettes oly szerencsétlenül esett le lováról, hogy azonnal szörnyet halt. Hogy kit terhel felelősség ezen balesetnél, azt a későbbi vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

Kerékpár sport. A mint értesülünk az itteni „Villám” vaspáripa egyesület a terem-kerékpározást be-szüntette és e hó 23-án, vasárnap délután fogja az ez ideig szabadban való kerékpározást megnyitni. Gyülekezés délután 2 órakor a Jgyakorló tér mellett fekvő „Rezső köruton”, a honnan pont 2 1/2 órakor egy diszmenettel egybekötött társas kirándulás rendeztetik.

Hangverseny. Holnap, pénteken a „Nro 1” termében rendezendő hangversenyen alkalma lesz városunk közönségének egy nagy hegedűművészszel, Marcello Rossi-val megismerkedni, ki az utóbbi években Budapesten, Németország, s Oroszország nagyobb városáiban kimagasló művészettel méltó feltűnést keltett. Rossi olasz család sarjadéka, Bécsben született, zenetanulmányait Lipcsében folytatta, majd később a párisi zenedében Massart alatt bevégezte. Ebben rej-

lik talán sajátos és sokoldalú művészetének magyarázata: játékat olasz hév, német alaposság s mély felfogás és francia előkelőség s könnyedség jellemzi. A hol a művész eddig még játszott, a kritika minde-nütt az elragadtatás hangján irt róla, sőt a kritika nagy mestere, a szigorú Hanslick őt már 10 év előtt (Rossi 1862-ben született) egy Bécsben adott hangverseny után a legkiválóbb hegedűművészek közé sorolta. Nem akarjuk tehát elmulasztani zenekedvelő közönségünket a holnapi hangversenyre figyelmeztetni, melyen közreműködnek még Göcsey N. jeles zongoraművész Budapestről (a bécsi Leschetichy tanítványa) és a philharmoniai társaság, mely több számot kísér s Beethoven hatalmas Leonora nyitányát adja elő. Jegyek előzetesen Zeidner H. könyvkereskedésében kaphatók.

Rendőri hír. Tagosítás. Tegnap d. e. tartatott meg a városházban az itteni kir. törvényszék által elrendelt újabb tagosítási tárgyalás; a részvétel igen nagy volt, a mennyiben nemcsak az itteni föld-birtokosok, hanem a brassói határon földbirtokkal bíró hétfalusi, szentpéteri és keresztényfalvi birtokosok is számosan képviselve voltak. Ezen tárgyalás alkalmával az itteni közönség ismét tanujelét adta békés jó tulajdonainak, mert dacára annak, hogy a föld-birtokosok nagyobb része a tagosítást ellenzi és ennek következtében némi izgatottsággal nézett a tárgyalás elé, mégis a jelen voltak mindannyian példás magaviseletet tanúsítottak. — Lopás. Ma éjjel a lópi-aczon 88. h. sz. alatt lévő két kamrából két láda narancs és dió, valamint 4 drb. belpécse nyelve ismeretlen tettes által ellopatott. — Találtatott tegnap a fekete templomnál több kules, mely a városkapitányságnak van letéve.

A segesvári magyar kaszinó is megünnepelte márczius 15-ét. Az ünnepély a „Csillag” vendéglő nagy termében tartott meg s nagyon látogatott volt. Nemcsak a segesvári magyarság volt jelen, de a vidékről is igen sokan jöttek el. Horváth László emelkedett szellemű beszéde után a helybeli dalárda énekelte el meglepő szabatsággal a „Hymnus”-t. Ezután Balázs Imre ref. lelkész tartott sikerült és nagy hatást keltő felolvasást. Majd Bereczki Boldizsár szavalta el Petőfi „Talpra magyar”-ját, melyet a dalárda el is énekelt. Ünnepély után táncmulatság következett, mely csaknem reggelig tartott.

Apáczai legényegylet. F. hó 16-án tartotta az apáczai legényegylet évi közgyűlését, a mely alkalommal a nagy számban összegyűlt fiatalságnak Bohus Pál ev. lelkész egy szép beszédben az 1848. márczius 15-iki eseményeket kifejtve, őket a haza iránti kötelességre és szeretetre intette és buzdította. Ily módon egy kis ünnepet rendezett Apácza ezen derék magyar lelkész, a kinek különben maga a legényegylet is létét köszönheti. A társaság, mely csak egy év óta áll fenn, már egy kisebb pénzalappal is rendelkezik, a melynek kamatai minden évben egy jó erkölcsű szegény nősülendő fiatal embernek adatnak ki. Hogy az ily egyesületek a nép lelkére minő nemesítő hatással vannak, azt mondanunk sem kell. Óhajtjuk, hogy többi magyar közsegeink is kövessék Apácza példáját.

Az akadémia Semsey-pályázata. A magyar. tud. akadémia tudvalevőleg a Semsey-pályázat szabályainak kidolgozására bizottságot küldött ki, mely javaslatát már elkészítette s azt az akadémiának f. hó 17-én tartott rendkívüli összes ülése elé terjesztette. — A javaslat értelmében az akadémia az 1890-ik évi

nagygyűléséből titkos pályázatot hirdet a következő munkák, u. m. magyar nyelvtan, magyar irodalomtörténet, Magyarország archaeológiája, Magyarország története, Magyarország földrajza, Magyarország közgazdasága, Magyarország geológiája, Magyarország mineralogiája, Magyarország florája és Magyarország faunájának megírására. A pályadíj külön-külön 10,000 frt; második díj 1500 frt az adomány időközi kamataiból. A pályaművek beadásának határideje 1895 szeptember 30-ika.

A nona. Ugy látszik, ezen még eddig csak szór-ványosan jelentkező betegség az ország minden vidékén és a külföldön is kezd nagyobb mértékben uralkodni; úgy Bihar, Szilágy s Magyarország több más megyéjében is fordultak elő nona-esetek. A francia orvosok a nonát a megromlott tengeri élvezetének tulajdonítják s így azt hiszik, hogy Franciaországban nem fog fellépni, mert ott a nép leszokott a tengeri liszt élvezetéről. Ha ez így volna, mit szólunk majd mi erdélyiek, ha itt is beüt a nona? A ki fél a nonától, őrizkedjék a puliszkától.

Ötvenezer forintot fizetett ki nemrég életbiztosítási díj fejében a legnagyobb előzékenységgel a „Gresham”, ez az elsőrangú nagy életbiztosító társaság. A Temesvározt nemrég elhunyt Weber Vilmos Miksa aranyhántulajdonos és földbirtokos özvegye vette föl az ötvenezer forintot a Gresham ottani főügynökétől tegnapelőtt. Nagyon ritkán történik meg, hogy ilyen nagy és tekintélyes biztosítási összeg alig egy évi díjbefizetés után esedékessé váljék, s ennek dacára ki kell emelni azt az igazi előzékenységet és pontosságot, melylyel a Gresham társaság az esetre vonatkozó iratok átvétele után rögtön kifizette a nagy összeget. Jellemző az is, hogy a társaság londoni igazgatósága határozottan felkérte az özvegyet, hogy a szokásos nyilvános köszöneteket mellőzze, úgy hogy özv. Weberné csak a társaság temesvári főügynökének fejezhette ki legmélyebb köszönetét. Ez az eset is éke-sebben és hatásosabban szól az életbiztosítás mellett, mint magannyi nagyhangú propaganda, mely a laikusok figyelmét meg nem ragadja.

Táviratok.

Berlin, márcz. 19. Bismark helyébe valószínűleg Caprivi tábornok fog kancellárrá és porosz miniszterelnökké kinevezettni.

Budapest, márcz. 19. A képviselőház mai ülésében az iparvállalatoknak nyújtandó állami kedvezményekről szóló törvényjavaslatot tárgyalta s azt úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta. Általános meglepést szült, hogy Istóczy szót emelt, hangsúlyozván, hogy az antisemiták eddigi hallgatása nem úgy értendő, mintha elveiket feladták volna, hanem az párttaktikából történt; mivel azonban ez célhoz nem vezetett, jövőben másképen lesz.

Kolozsvár, márcz. 19. Lengyel dévai ügyvédet, ki a dévai törvényszéket egy röpiratban bűnös mulasztásokkal vádolta, az esküdtsek által nem találtatott bűnösnek, mire a bíróság is felmentette.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. q) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. márczius hó 20-án.

Római papírpénz à 20 frank	9:34	vétel 9:37	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9:28	„ 9:32	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9:43	„ 9:46	„
Török lira	10:62	„ 10:65	„
Arany	5:58	„ 5:56	„
Orosz papírrubel	128 1/2	„ 129 1/2	„

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton).
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

nyelvben nemzeti színművészetünkért. Két héttel reá így — még lelkesebben — fogadták a „nemzet pacsirtáját”, Blaha Lujzánkat is.

Első fellépésem a „Női harez”-ban volt. Rá következő napon levelet kapok. A borítékából egy el-sárgult, gyűrődött vers és egy reszkető kézzel teleirt papiros tűnik elő. Amaz költemény volt „Prielle Cornéliához”, a levél pedig így hangzott:

„Nagyságos asszonyom!

Tegnap este magam is szerény tanuja valék ragyogó művészi játékának s a fogadtatásnak, melyben méltán részesült. Szívemből örültem annak, mert nem minden érdek nélkül kívántam becses személyét látni. Nekem drága és kedves emlékem van szép nevéhez fűzve, mivel hogy tisztelt édes anyjának hódolói közé tartoztam én is. Mások bokráját, virágot küldenek; én küldök egy verset, melyet ereklýeim között régóta őrizgetek; de úgy vélem, jobb helyre nem juttathatom, mint nagyságodhoz, hogy láthassa, mennyire tiszteltük és szerettük egykoron a kedves művésznőt, az ön mamáját is . . . Mély tisztelettel” stb.

Nagyot néztem. Veszem a verset, és kíváncsi mohósággal olvasom. A vége így hangzik:

„Mig koszorút tesz földre e hon, édes hazád.

Élj boldogul — vidd el hálánk — Isten hozzád.”

Iratott: 1848-ban.

Elérzékenyülve olvastam többször végig a csodás iratot. Dus koszorúm egy üde levélkéjét képzeltem látni az öreg betűk — és kétség kívül öreg ur — illúsiójában. De hirtelen eszembe ötlött, hogy hát ha valaki tréfát engedett meg magának velem, s a levél írójának következő választ küldtem:

„Tisztelt uram!

Köszönöm az érdekes emléket, de még inkább, hogy olyan sokáig őrizte. Nagyon óhajtánám Önnek személyesen megmondani, sőt bebizonyítani, hogy a gondviselés jószágát hiuság nélkül élvezem, és akár téved ön az én személyemben, akár tréfálni kíván velem — minden képen és magam vagyok a leányomnak az anyja, s az anyámnak a leánya. Öszinte tisztelettel, stb.”

E levélre sohasem kaptam választ, se szóban, se írásban.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 6625.—1889. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Strava Nicolai végrehajtást szenvedő elleni 118 frt 80 kr tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósa) területén lévő F.-Porumbákon fekvő, a f.-porumbáki 262. sz. tjkben foglalt 524, 525, 1242, 1243, 1314, 1318, 1365, 1368, 1483/6, 1498, 1838/1, 2316, 2444/6, 2446, 2447, 2514, 2517/1, 2886, 2888, 2996/1, 3006, 3160/1, 3318, 3319, 3746, 3750, 4126, 4134, 4137, 4147. hrsz. ingatlanokra az árverést 330 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi május hó 27-ik napján d. e. 11 órakor Felső-Porumbák község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasi, 1890. évi jan. 28-án.

A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság.

(92) 1—1 Nagy, kir. aljbíró.

Sz. 817.—1890.

Hirdetmény.

Halmagy község tulajdonát képező 4 kövü lisztelő-malom f. évi márczius hó 31-én d. e. 10 órakor Halmagy község irodájánál tartandó nyilvános árverés útján a f. év május hó 1-étől 1892. évi december hó 31-éig bezárólag haszonbérbe fog adatni. Miről árverezni kívánók azzal értesítetnek,

hogy az árverezési feltételek ugy ezen hivatalnál, valamint a nevezett községi irodánál betekintheők.

Kőhalom, 1890. márcz. hó 16.

A járási főszolgabíró:
Balthes, s. k.

(98) 1—3

Hirdetmény.

Az alábbirt egyház az Almásmező és Felső-Szombatfalva községben és határán lévő fekvősegeit 3 évre haszonbérbe adja; a versenyezni kívánók felhivatnak 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatot folyó évi márczius 31-én délelőtti 10 óráig az egyházigazgatásához címezve, az egyháziroda 34. h. sz. a. beadni. A haszonbéri feltételek, a 2. jószágtestek leírása, az egyházirodában a délelőtti hivatalos órákban betekintheők.

(96) 2—3 A brassói görög nemzeti egyház.

Öltöny-szövetek

valódi gyapjuból, kitűnő

brünni gyártmányok

a legújabb színekben

a tavaszi és nyári idényre

bámulatos olcsón beszerezhetők

Frank & Pernitza

posztógyári raktárból

(35)14—24 Brünnben.

Minták bérmentve. A szabómester urak dús tartalmu és elegáns kiállítású mintakönyveinket eredeti gyáriárakon kapják.

Nagy raktár egyenruhák szöveiből es. kir. államhivatalnokok, torna- és tűzoltó-egyletek, stb. stb. számára.

Pontos és solid teljesítése minden megbízásnak, csak utánvét mellett vagy az összeg előleges beküldése ellenében.

Levelezés minden nyelven.

Minden dohánytöszedében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarkapapír

a valódi

LE HOUBLON

FRANCOIA GYÁRTMÁNY

CAWLEY ÉS HENRY-TÖL

PARISBAN

1889. IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társai BECSBEN.

(47) 5—26

"THE GRESHAM"

életbiztosító - társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest,

Ferencz-József-tér 5., 6. sz. a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs,

Gisellastrasse 1. szám a. a társaság házában

A társaság vagyona 1889. június 30-án frt 106,578.528-96

Évi bevétel biztosítások és kamatból 1889. évi június 30-án 19,328.518.86

Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések a visszavásárlások

stb. után a társaság fennállása óta (1848) 219,930.701-87

A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a társaságnál 49,069.600.—

értékig nyújtattak be ajánlatok, mi által a társaság fennállása

óta benyújtott ajánlatok összértéke 1,610,827.280—

értékre megy.
Prospectusok és minden közelebbi felvilágosítások az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városában az ügynök urak és a magyar és osztrák fiókok által adatk.

(93) 1—3

T. CZ.

Alulírott igazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy Latzin Frigyes ur üvegkereskedését (Sinház-utca) megvette s azt ezentul saját költségén, mint brassói főraktárt tovább vezeti. Ugyanott dus választékban tart metszett-, sajtolt-, fuvott-, táblaüveget, valamint bor-, sör-, likörkészletket, világítási és különféle fényűzési czikkeket.

Megrendelések — monogrammokra és nevekre, metszve és festve, csinos kivitelben, — elfogadtatnak.

Bükszád, 1890. márczius 1-én.

Tisztelettel

Gróf Mikes-féle üvegyár igazgatósága
Bükszádon.

(82) 3—6

Erdővidéki székely

henger-turó és kaskavál-sajt

legjobb minőségben.

(95) 1—3 Egyedüli elárusítás Brassóban

PORREMI

fűszerkereskedésében „a veres-csillaghoz.”

HIRDETMÉNY.

Az Első Erdélyi Bank

Brassóban

részvényeseinek XII-ik rendes közgyűlése
szombaton, 1890. évi ápril hó 19-én délután 4 órakor
tartatik meg
a városi tanácsház termében.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt 1889-iki üzletéről.
2. A felügyelő bizottság jelentése a zárszámadásról és e fölötti határozathozatal.
3. Határozathozatal az 1889. évről felosztandó osztalék fölött.
4. Öt igazgatósági tag választása.

A bank azon részvényesei, kik a közgyűlésen résztvenni szándékoznak, fölkéretnek, hogy részvényeiket az alapszabályok 24. cikke szerint legkésőbb szombaton, 1890. április hó 5-én délutáni 5 óráig a bank pénztáránál vagy a Magyar Általános Hitelbanknál Budapesten letéteményezzék.

Brassó, 1890. évi márczius hó 16-án.

Az elnök.

(97) 1—1